

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 2. De Psalmo Iudica, & Confessione generali Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

352 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
Saluatori animos induat; eaque se sistat; quae ille
quondam caritate, & animorum zelo,

§. 2.

*De Psalmo Iudica, & Confessione generali
Sacerdotis.*

Ps. 42.
C. 6.
Cassiod. l. 10. c. 9.
A Signo Crucis exorsus Sacerdos alterna voce,
cum Ministro legit Psalmum *Iudica me
Deus*. Mos ille Psalmos, & Antiphonas alternis
versibus decurrendi manauit primum è caelo. Isaia
enim reclusum illud cum esset obiecta visio duo-
rum Seraphinorum, qui clamabant alter ad alte-
rum, *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exer-
cituum*. Ab illa caelesti vocum alternatione in ter-
ras emissus Antiphonarum vsus, quarum author S.
Ignatius, eas Ecclesiae Antiochenae tradidit, æmula-
tione quadam cum Angelorum concentu; quos
alterna vocum modulatione Sanctissimam Trini-
tatem laudare audierat.

In hoc porrò Dauidis carmine, metroque sacra-
tione, tria ab immortali Deo postulat Sacerdos,
priusquam ad aras gradum faciat.

Primum discerni de gente non sancta, & profa-
na; procul enim à sacris este profani.

Tum deinde affulgere sibi radium aliquem diui-
nae lucis, ac veritatis.

Tum denique Prophetarum more duci, admit-
ti que

tiq̄ue in montem sanctum, in cœlestem Ierusalem,
in qua omnibus incessat lætitijs.

Hæc vbi Dauidica voce peregit, tum delabitur
ad confessionem generalem, vt ab omni peccati
næuo liber, ad sacra Missarum solemnia propius
accedat. Huius confessionis author dicitur Pontia-
nus, qui centum quinquaginta annis ante Dama-
sum Papam vixisse legitur.

Valet ea confessio, tum ad peccatorum omnium
detestationem, tum etiam ad remissionem venia-
lium, de qua agitari solet inter Theologos quæstio.
An ea confessio à Sacerdote facta, remittat peccata
venialia non tantum ex opere operantis, vt coniun-
cta cum odio, fugaq̄ue commissi sceleris, pioq̄ue
motu pœnitentis, verum etiam ex opere operato.

Doctores Scholastici hic discedunt, trahuntur-
q̄ue in duas sententias; quas priusquam euoluam,
ex communi scholæ sensu, & Theologiæ placitis
id statuo, esse in Ecclesia, tum Sacramenta, tum e-
tiam ea quæ dicuntur & sunt Sacramentalia; inter
quæ magnum omninò discrimen.

Primum enim Sacramenta à Christo instituta,
eum vnum authorem agnoscunt, & amant; Sacra-
mentalibus verò Ecclesiastica autoritate excitari pos-
sunt, virtute clauium, quas Ecclesiæ suæ reliquit
Seruator optimus.

Alterum, in quo ab inuicem distant est illud,
quod

Yy

quod

354 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
quod Sacramenta sint veluti vasa gratiæ, eamque
conferant ex opere operato; sint remedia peccato-
rum mortalium, quæ nunquam delent sine infu-
sione gratiæ; est enim ea peccato letali necessitas
imposita, vt nunquam extirpetur, nisi cœleste, ac
diuinum gratiæ germen inseratur. At verò Sacra-
mentalia sunt remedia peccatorum venialium, ea-
que tollunt, etiam sine aliqua gratiæ communionem.

His ita ex veritate constitutis, ad quæstionem
meam redeo, eique paucis facio satis, & primum
quidem illud conficio, quod extra litem, & con-
trouersiam est, Sacramentalia ex Christi beneplaci-
to, Ecclesiæque institutione, virtute clauium, delere
peccata venialia, eiusmodi sunt aqua lustralis, bene-
dictio Episcopalis, & similes actus quos Theologi
recensent.

Alterum inter Sacramentalia reponi posse con-
fessionem generalem, & quod inde consequens
est, peccata venialia relaxare, vt cum Theologis lo-
quar, ex opere operato.

Pro hac sententia præsidium peto ex Canone de
quotidianis, distinctione tertia de pœnitentia, vbi
ea vis confessioni, quæ inter sacra Missarum solem-
nia fit, attribui videtur.

Tom. 3.
tit. 4. c.
68. re-
lect. de
Sacram.
p. 1. ad 6.

Accedunt, & pondus addunt huic meæ assertio-
ni Theologi magni nominis. Waldensis, Melchior
Canus, Maior, Victor. Sotus, Valentia, alijque quam
plurimi,

plurimi, quorum sententiæ subscribere in præsen-
tia magis pium, & excitandæ deuotioni opportu-
num videtur. Scio alios contra sentire, & loqui, &
in hac materia vt in alijs plerisque esse Doctorum
inter se pugnam: ego in ea, dum adhuc res est sub
dubio, illa sequor, & amo, quæ magis fauent pietati.

Quod si in eam opinionem te non inclinât ea
virorum magnorum authoritas: fortè adducet v-
berimus ab illa confessione prouentus.

Narrat Cæsarius Petrum religiosum adhuc iu-
uenem & in primo ætatis æstu, dum Villariensi
Abbati Missæ ministraret, & confessionis generalis
formam decurrisset, absolutionemque excepisset,
audisse hanc è cælo vocem, & hoc oraculum Dei
miserantis. *Dimissa sunt peccata tua.*

Potuit equidem non diffiteor, accessisse dolor
aliquis pœnitentis animæ, qui maculas illas elueret;
at etiam potuit non accessisse, & vni confessioni
vim eam omnem reliquisse.

§. 3.

*De Versiculo: Gloria Patri, & Filio, &
Spiritu Sancto.*

DE hoc versiculo, vna, alterave succurrit quæ-
stio, quis nimirum illius author, & quæ ra-
tio institutionis.

De authore non conuenit inter antiquos. Al-

Y y 2

cuinus,